

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ה	הדלקת הנרות	אלעד
5:57	4:15	אלעד
5:58	4:15	בית שמש
5:59	4:26	בני ברק
5:56	4:12	חיפה
5:53	4:11	טבריה
5:54	4:01	יבנאל
5:58	4:04	ירושלים
6:01	4:18	מודיעין עילית
5:58	4:16	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 14 (584)

פרשת ויגש, ז' טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן; נ"ר: יחזקאל כ"ד-כ"ה | בבלי: נדרים ס"ז | ירושלמי: ברכות מ"ח | תוספתא: גיטין ג' | רמב"ם: מלוה ולוה כ"ג

מוהר"ש מספר

תחזק עצמך ותתאחז

ביום שלישי הבא עשרה בטבת, חל היארצייט של מורנו רבי נתן זי"ע. רבי נתן נולד בשנת תק"מ לפ"ק, לאביו רבי נפתלי הירץ ז"ל ולאמו לאניע ע"ה. הוא גדל בעיר נעמירוב, אביו היה תלמיד חכם גדול, אבל הוא היה גם סוחר ועשיר גדול, היה לו קביעות ללמוד בכל יום דף גמרא, ולעבור כל שבוע על המדרש של הפרשה.

בגיל שלש עשרה לקחו הגאון הצדיק המפרסם הרב רבי דוד צבי אוירבך, אב"ד ירושלים, שאריגראד, מאהלו וקרעמניץ לחתן לבתו מרת אסתר שיינדל ע"ה. רבי דוד צבי היה אדם גדול, הצדיק רבי ברוך ממעז'בוז זי"ע אמר עליו שאלהו הנביא מלוה אותו תמיד.

רבי נתן כבר היה אז מתמיד גדול ולמדן עצום, הוא ידע ש"ס ופוסקים, עד כדי כך שהוא היה יכול לעבור בעל פה על כל תוספות בש"ס לפי הסדר.

חמיו מאד אחז ממנו וקנה, שחתנו היה ממלא מקומו ברבנות.

ומחמת שחתנו הגאון רבי דוד צבי היה מתנגד גדול על דרכי החסידים והחסידות והיה רגיל לדבר עליהם לפני בניו וחתניו, עלכן היה רבי נתן נזהר לא להתחבר עם פת החסידים, שבגירו נעמירוב. אך אף על פי כן פשה רבי נתן יושב בבית המדרש ולומד, היו נגשים אליו אברכים חסידים והיו מתנפחים עמו ומוכיחים לו, איך שהצדיקים הקדושים תלמידי המגיד הם באמת צדיקים נוראים מאד.

ומרב דבורם פעלו אצלו, ובפרטיות חברו רבי נפתלי, שהיה מנעוריו מגדל בין החסידים. ועלכן התחיל לנסע אל צדיקי הדור. ונסע אל הרב הקדוש רבי ברוך ממעז'בוז ואל הרב

<<<<

מילה של התחזקות !

חזק ואמץ עם השעורים כסדרן שלך: אפלו שאתה לא בא לישיבה כל יום - תעשה לה ישיבה איפה שאתה נמצא. חכמינו זכרונם לברכה אומרים על שמואל הנביא (נדרים לח.): "כל מקום שהלך, ביתו עמו" הכונה שתמיד היה אתו חומש, משניות וכדומה. איפה שהוא היה - הוא למד תורה, כמו בבית. כך תעשה; איפה שאתה נמצא - שיהיה אצלך שקית של ספרים, חומש, משניות, גמרא ותהלים.

כמו כן תדבר אל השם יתברך בשפה שלך, תבקש ממנו על שדוך טוב, תגיד: "רבוננו של עולם, אני רוצה להתחתן, אני רוצה להיות יהודי בשר, אני רוצה להיות טהור". תרחיב את הדבור; אתה לא יכול לתאר לעצמך איך המלים הספורות האלו בוקעות רקיעים.

(עצתו אמונה וישלח תשפ"ג)

ווארט על הפרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אותי הנה, המדרש אומר (בראשית רבה כא, ו) אין ועתה אלא לשון תשובה, המילה ועתה כוננתה תשובה. צריך להבין מה יש למלה ועתה עם תשובה?

רבינו כותב בהרבה מקומות, שעקר התשובה היא, שישכחו את כל מה שעשו עד עכשיו ולהתחיל תמיד מחדש כאילו נולדו עכשיו, מתחילים עכשיו בפעם הראשונה לעבוד את השם יתברך.

אם זוכרים את כל הכשלונות שהיו, נהיים מאד עצובים, נהיים בכעס, ואי אפשר לעשות תשובה, לכן צריך תמיד לשכח מה שהיה, וכך אפשר להיות בשמחה ולהתחיל עוד הפעם מחדש בחיות לעבוד את השם יתברך, ואז רואים שכל הכשלונות שהיו, היו טובות גדולות מאד, שהשם יתברך בודאי סבב כך לטובה.

רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ו), "אצל העולם שכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, אם היה זוכר כל מה שעבר, ולא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשיו על ידי השכחה, נשכח מה שעבר", הוא יכול תמיד להתרענן ולהתחיל מחדש.

רבינו בעצמו אמר על עצמו (שם) שהוא לא חושב אף פעם לאחור במה שהיה בעבר, ברגע שהדבר חולף, זה עובר לו לגמרי מדעתו, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך.

היה חסיד ברסלב, יהודי בשר, שהיה מבקש מחבריו עובדי ה' שיבואו להעיר אותו בחצות הלילה, כשהם הלכו לומר תקון חצות ואחר כך הם התבודדו כל הלילה עד ותיקו. בכל לילה היו מעירים אותו, הוא היה קם ואמר להם: "אני ער, אני כבר בא", וחזר לישן עד אמצע היום, כך היה לילה אחר לילה, כשהוא הגיע לבית הכנסת הוא אמר בחיוף: "איהי' מעכשיו יהודי בשר", "מעכשיו אעבד את השם". זה הלמוד של רבנו, לא להסתכל לאחור אלא להתחיל מחדש.

היצר הרע ערמומי מאד, הוא מגיע לכל אדם בדרך אחרת כדי לשבר אותו. רבי נתן זכרוננו לברכה אמר: "כשאני כבר יודע את כל האמצעים איך להסתדר עם היצר הרע, הוא מגיע באמצעי חדש, בדרך חדשה כדי לשבר אותי"; אבל כמה שהוא גדול חכם וערמומי, עוד יותר גדולים הם הצדיקים הקדושים והעצות שלהם, לכן צריכים להתחדש כל הזמן, תמיד להתחיל מחדש, להסתכל רק קדימה, כך ניצולים מהיצר הרע.

לכן אומר המדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - עכשיו, אם אני מתחיל מעכשיו, אני שוכח מכל מה שהיה עד עכשיו, אז זה לשון תשובה, זה עיקר התשובה.

זה הפשט בפסוק. ועתה, ועכשיו, אם אתה מתחיל "מעכשיו", אז, אל תעצבו - לא תעשה עצוב, ואל יחר בעיניכם - ולא תכעס, רק להפך, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם - אתה תראה שהכל סבב הקדוש ברוך הוא לטובה, השם יתברך סבב שימכרו את יוסף, כדי שהוא יוכל אחר כך לזון את בני ישראל..

(זאת התורה ויגש ג - עצתו אמונה וישלח תש"פ)

נכנסת עם הרכב שלך ברכב אחר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וישב, מברכים החדש, כ"ב פסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אם נכנסת עם הרכב שלך ברכב אחר - זו לא העצה להפסיק לנהג; אתה יכול להמשיך לנהג ושתמשיך לנהג, ואם אתה רוצה להיות בטוח שזה לא יקרה עוד פעם - תעשה שני דברים לפני שאתה נוסע.

ראשית, בכל פעם לפני נסיעה ברכב שלך - תגיד תפלת הדרך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות כט): אליהו הנביא אמר לרב יהודה: "כשאתה יוצא לדרך, המלך בקונך, וצא" לפני שאתה יוצא לדרך תבקש רשות מהשם יתברך, תגיד תפלת הדרך ואחר כך צא לדרך; מוהרא"ש אמר שייאמרו תפלת הדרך בכל פעם שמתושיבים ברכב, אפלו שלא יוצאים מהעיר, ואפלו עשרים פעמים ביום - שייאמרו בכל פעם תפלת הדרך, אבל לא לסיים את הברכה עם שם השם, שייאמרו את הברכה "ברוך אתה שומע תפלה" - בלי שם השם; כך תעשה.

שנית, תן צדקה. רבנו אומר (ספר המדות אות דרך, סימן ח): "כשיתלך בדרך, תתן קדם לצדקה", אנשי שלומנו מחזיקים ברכב קפה, ובכל פעם מחדש לפני שנוסעים - מכניסים פרוטה לקפה ומבקשים מהשם יתברך שיחזרו בשלום.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (חלו ז'): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", אדם לא מקבל מכה קטנה באצבע, רק אם מכריזים בשמים; אז בודאי שאבא שלך, אמא שלך, המשפחה שלך, הצרות והיסורים שלך - הכל זה הקדוש ברוך הוא.

תאמין לי, אם היית מצית לרבנו והיית הולך לצעק בשדה: "רבנו של עולם רחם עלי, תציל אותי, אני לכוד בידי הלא טוב, יש לי חשבון עם כל אחד, כל אחד חיב לי; מה אתי? מתי כבר אחר בתשובה? אדע ואזכר שאין שום דבר רק אתה השם יתברך".

אם היית עושה התבודדות - היית כבר מזמן שמח, והכל היה לך קל יותר.

אחי, תתחיל מחדש; אני עושה את זה והכל טוב לי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. (עצתו אמונה וישב תשפ"ג, בלק תשפ"ב)

הקדוש רבי זושא מהאניפולי, ואל הרב הקדוש רבי מרדכי מקרעמניץ ואל הרב הקדוש רבי גדליה מליניץ ואל הרב הקדוש רבי שלום מפראביטש, ואל הרב הקדוש רבי אברהם דב מחמעלניק. וכל הצדיקים היו משתעשעים עמו ומקורבים אותו מאד מאד.

ולבסוף נתחבר עם חסידי הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ונסע הרבה אליו. אף מרוב צמאנו והשתוקקותו אחריו יתברך, ובפרט אחרי שבקר אצל הצדיקים הקדושים, לא היה לו במה להשקט צמאנו ורעבנו, ובפרטיות עבדת היותו בעל מח גדול ולב רחב, לא מצא חברים כדגמתו ואף שהרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב קרבו מאד מאד יותר מכלם וקרא אותו בלשון חבה: "מיין נתנ'לע" (נתנ'לה שלי), אף על פירכונ החסידים לא היו לפי רוחו, כי הוא היה מתמיד עצום ולמדן גדול ולא היה יכול לסבל את הסעודות שלהם, כי בעיניו היה נראה כבטול זמן, ובזמן הזה שמבלים במסבה ודבורים וכו', כדאי יותר להתמיד בתורה ולעבד אותו יתברך.

ועל כן מקל זה לא היה לו שום ספוק מהחסידות. והיו לו עליות וירידות, ספקות ובלבולים מה לעשות, ואיך זוכים להיות איש כשר ולעבד אותו יתברך כמו גדולי הצדיקים הנ"ל, שראו את עבודת כל אחד ולא מצא תשובה ותרוע על ספקותיו.

פעם אחת ישב עם החסידים תלמידי הרב מברדיטשוב בסעדת מלוהמלכה, והפילו גורל את מי לשלח לקנות בייגיל (פצ'ה), ונפל הגורל על רבי נתן, והלך לקנות. ובאמצע הדרך נפלה עליו מרירות מענן העליות והירידות שלו וכו', ונכנסו בו ההוריתשובה; וכי עלזה נברא ללך לקנות בייגיל - והתמרמר על זה מאד.

ונכנס לבית הכנסת הגדול, שהיה כבר סגור, דרך איזה חלון ועלה לעזרת נשים והתחיל לומר תהלים בבכיה רבה. ואמר מזמור אחר מזמור, ובכה מה תהיה תכליתו בזה העולם. ומרב מרירות לבבו נפל בכל פעם על הארץ והשתטח בפשוט ידים ורגלים ובכה בלי מעצור ולא היה יכול לקרר את צער לבו, עד שהגיע למזמור נ', התיגע מאד. ובאמצע בכיתו נדעם כך על הארץ וישן.

ויחלם חלום: והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה. והתחיל לעלות ועלה קצת ונפל. ועלה עוד קצת וחזר ונפל, וכן עוד הפעם. ובכל פעם כל מה שעלה יותר, הנפילה הייתה יותר גדולה. ושוב עלה עד לרום המדרגות ואז נפל ולא יכול לעלות עוד. ובא אחד ואמר לו בזה הלשון: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" (תחזק עצמך ותתאחז).

ערב שבת קדש פרשת כי תבא בא על שבת אל רבנו ז"ל איש אחד מנעמירוב, ושמו רבי ליפא. הוא היה איש חסיד ונסע להרבה צדיקי הדור. וכששמע בעירו נעמירוב, (שהיא בערך 15 קילומטר מעיר ברסלב), שנגכס צדיק גדול אל העיר, נתעוררה בו תשוקה עצומה לנסע אליו. ונסע והגיע בערב שבת קדש אל רבנו ז"ל. וכל השבת שמע מרבנו ז"ל שיחות נפלאות, ונתעורר על ידיה לבבו בתשוקה עצומה אליו יתברך. בשבת קדש זו בתוך שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל הזכיר רבנו ז"ל כמה פעמים: "איך זע א גייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב". (אני רואה נשמה חדשה באוקראינה סמוך לעיר ברסלב) והפליג מאד מאד במעלת הנשמה החדשה הזו. ולא ידעו השומעים, אל מי רבנו ז"ל מכון.

מוציא שבת קדש שהיה אז ליל סליחות, החליט רבי ליפא הנ"ל, שיחזר לעירו נעמירוב, וכך הנה, שבאותו לילה חזר. והגיע אל המנזר ואמר עמהם סליחות. והוא עמד מאחורי התנור, ואמר מלה במלה בהתלהבות ובחיות ודבקות נוראה ונפלאה מאד, כי נתעורר ונתלהב לבבו לעבודתו יתברך אצל רבנו ז"ל בהתלהבות גדולה. ובדרך כלל כשהעולם מגיעים בסוף הסליחות, אומרים זאת במהירות, אף רבי ליפא מרוב התלהבות ודבקותו אמר מלה במלה לאט לאט את הסליחות של "עננו" ושל "מי שענה לאברהם" וכו' וכו' בכונה גדולה ובכח ובקול גדול.

ויהי פאשר ראו האברכים בבית המדרש בשעת סליחות כנ"ל את עצם התלהבות רבי ליפא באמירת סליחות, ויהי להם דבר זה לפלא, כי מה יום מיומים, הלא גם הם בחבורה חסידית אחת עמו, ומה פתאם נתלהב לב רבי ליפא בהתלהבות יוצאת מן הכלל.

ויחקרו אצלו כמה אברכים אחר הסליחות, מה נשתנה רבי ליפא. והשיב להם, היות שנגכס לגור בעיר ברסלב צדיק קדוש ונורא נכד הבעל שם טוב הקדוש, ושם קבל התעוררות והתחזקות יוצאת מן הכלל. ויהי כששמע רבי נתן זאת, נתלהב לבו מאד מאד לנסע גם הוא אל רבנו ז"ל, אולי יזכה גם הוא להתעורר ולהתלהב מחדש. יום א' לסליחות נתחברו רבי נתן ורבי נפתלי ורבי ליפא ור' זלמן הקטן ונסעו אל רבנו ז"ל.

אחר כך נכנסו ביחד אל רבנו ז"ל. ומיד הכיר רבי נתן את רבנו ז"ל ואמר לעצמו: הלא זה תאר האיש, שאמר לי: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" ונתנו שלום לרבנו ז"ל כנהוג.

אחר כך יצאו מרבנו ז"ל, ושמעו מאנשי, שענין רבנו ז"ל הוא רק ראשהשנה. והבינו, שאי אפשר להיות שם שמונה ימים רציפים ולהתמהמה עד ראשהשנה, על כן נסעו חזרה לביתם שבנעמירוב.

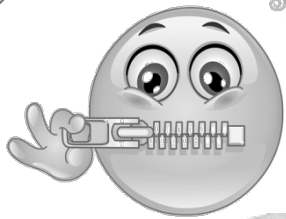
ערב שבת קדש פרשת נצבים, כ"ז אלול נזדרז רבי נתן ויצא לחוץ ושכר עגלה לנסע לברסלב. ונסעו יחד אל רבנו ז"ל בדעתם להשאר שם על שבת קדש פרשת נצבים וכן על ראש השנה, שחל אז ביום שני ושלישי.

כשהגיעו אל עיר ברסלב אחר הצהריים, נכנסו אל רבנו ז"ל ודברו עמו קצת. ואמר להם רבנו ז"ל בזה הלשון: "איך וועל אייך פירן אויף א גייעם וועג". (אני אנהיג אתכם על דרך חדשה למרי!), ויצאו ממנו.

ליל שבת קדש פרשת נצבים אכלו רבי נתן ור' נפתלי אצל רבנו ז"ל, ואז שמעו בפעם הראשונה הזמירות של רבנו ז"ל ונתפעלו מאד מאד מעצם היראה והקדושה והדבקות של רבנו ז"ל ונתעוררו בתשוקה עצומה אליו יתברך בכללות הנפש ממש.

אחר ברכת המזון, שנפרדו כל המסבין משלחן רבנו ז"ל והלכו כל אחד לביתו, רבי נתן מרוב התרגשותו והתעוררותו כבר לא היה יכול לישן ויצא מחוץ לעיר וישב שם כל הלילה וצעק בקול גדול: "רבנו של עולם, אין ברסלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארצן אריין!" (רבנו של עולם! ברסלב בוערת אש גדולה, הבער את האש הזו בלבי פנימה!) ובכה כל הלילה מרוב תשוקה.

עשרת ימי תשובה באחד הימים נכנס רבי נתן אל רבנו ז"ל והיה עמו ביחידות. ואז התחיל

למה כל כך קשה לי להשיח את הלב להשם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני זקוק לעזרה בדחיפות, ואני מאד מבקש אולי ראש הישיבה יוכל לעזור לי. וזאת לגבי הענין של דבור אל השם יתברך, להשיח את הלב להשם יתברך כדבר איש אל רעהו.

כבר הרבה שנים שאני מתבודד, אני מאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא מקשיב לכל מלה שאני מדבר אליו, ואני אוהב לעשות התבודדות, אבל כל כך קשה לי להתחיל שיחה נורמלית עם השם יתברך, לפתח את הלב ולשפוף את הלב לפניו.

כשאני עובר צרה חס ושלום, בעיני בגוף, או קשי גדול מאד בחיים, אני קצת יותר קל לי לשוחח ולשפוף את הלב להשם יתברך על הענין הזה, אבל סתם כך ביום יום זה פשוט לא הולך לי, אני יושב ומחכה, אני מסתכל ומחפש, אבל זה ממש לא הולך. ברוך ה' שפה ושם יוצאת איזו מלה, אבל לא שיחה זורמת. אני אפילו יכול להסתפל בעיני אל השם יתברך, ואני מרגיש שהוא מסתפל אלי בחזרה, אבל כל כך קשה לי לדבר ולשוחח איתו.

כשזה מגיע לבקש על דבר מסים שאני צריך, או להודות על דבר טוב שקבלתי - קל לי יותר, אני אפילו יכול לתת מחמאה להקדוש ברוך הוא כפיכול, להודות לו ולהגיד כמה טוב הוא אלי, אבל גם זה רק מאד בקצור, אני אומר וגומר וממשיך הלאה, לא מתפתחת מזה שיחה. כשיש נושא שחשוב לי ובאמת הייתי רוצה לשוחח על זה עם השם יתברך, ללבן את כל הצדדים של הענין, פשוט כמו שהייתי משוחח על זה עם יהודי חכם - אני לא הולך, אני כל כך מתאמץ עד שאני ממש מתפוצץ מזה.

יש לי ברוך ה' אמונה, אני מאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא נמצא לידי, הוא מקשיב לי, הוא רואה אותי, אבל אני מתפלל על עצמי למה כשאני מדבר בפני או עם חבר, כשאני משוחח עם כל אדם שהוא ובודאי כשאני מדבר עם רב או משפיע, אני כל כך קל לי לדבר ולשוחח, זה ממש זורם להפליא, למה כשזה מגיע לדבור עם השם יתברך, מקור הטוב והרחמים, הכל נתקע?

אני מאמין שכאשר אצכה ביום מן הימים לדבר ולשוחח בצורה מסדרת עם השם יתברך, לא יהיה אף דבר שאני רוצה ולא אוכל לקבל ממנו.

אני מנסה לחשב מאיפה מגיע הקשי, איפה זה מסתבך. ובמחשבה ראשונה נראה לי שזה קשור לזה שאני יודע שהקדוש ברוך הוא יודע יותר טוב ממני מה מפריע לי, כל מה שעובר עלי, והוא כבר יודע מה אני הולך להגיד לו עכשיו, אני לא מחדש לו שום דבר.

כמו כשאני להשיח את הלב ליהודי ירא שמים, ברגע שאני רואה שהוא קלט והבין את הבעיה שלי, לא אחרז על זה שוב, אני ארגיש כצחוק לחזר שוב על מה שהוא כבר שמע ממני לפני רגע, ואני עוד חוזר על זה באותו טון ובאותו גוון; אותו דבר אני מרגיש כצחוק כשאני משוחח על איזה ענין עם השם יתברך, הוא הרי יודע מראש מה ואיך אני עומד להגיד עכשיו מה שאני רוצה להגיד.

למעשה כשאני מדבר עם חבר קרוב אני פן מסגל לדבר יותר באריכות, יותר לפרט, אבל זה באמת בגלל שיש לי הרגשה שאני מחדש לו משהו שהוא לא ידע לפני כן, ואם לא אומר לו את זה הוא לא ידע מכה, ולכן השיחה נחמדה, אני מרגיש שאני פועל משהו.

שמעתי ממשפיע מסים שזה קשור לענין של ידיעה ובחירה, שאף על פי שיהודי מאמין שהקדוש ברוך הוא יודע כל מה שהוא הולך לעשות, בכל זאת הוא צריך להאמין שיש לו את הבחירה לעשות רק טוב ולא רע חס ושלום; ואותו דבר כשמדברים אל השם יתברך כשמגיעים לשוחח עם הקדוש ברוך הוא לא צריכים את העבודה של בחירה, אלא לתאר לעצמנו שהקדוש ברוך הוא כפיכול עדיין לא יודע מה אני הולך לספר לו, וכך אפשר יותר בקלות לדבר איתו כדבר איש אל רעהו, אפילו שבאמת הוא פן יודע הכל. אבל זה קל לומר וקשה לקיים.

אני מקנה שהסברתי טוב את עצמי, ואני מקנה שראש הישיבה שליט"א יוכל לתת לי עצות והדרכה על כך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מקבך.

תתחזק בתפלה והתבודדות, צריכים להיות עקשן גדול, לא לעזוב את העבודה הקדושה של תפלה והתבודדות.

לספר לפני רבנו ז"ל את כל לבו בפרטי פרטיות וכל מה שעבר ועובר עליו. ואז צוה עליו רבנו ז"ל כמה הנהגות פרטיות כמו ללמד שמונה עשר פרקי משניות בכל יום, ועוד. ואחר כך יצא רבנו ז"ל עמו מהבית והלכו יחד בחוץ אנה ואנה אצל הבית הנקטת הגדול, ודבר עמו רבנו ז"ל הרבה דברים המשיבים את הנפש והחיה אותו מאד מאד. וגלה לו רבנו ז"ל התחזקות נפלאה, איך שאסור לפל בדעתו משום דבר ומשום בריה שבעולם, יהיה איך שיהיה. ובאמצע השיחה לקחו רבנו ז"ל בידו הקדושה סביב כתפו ואמר לו בזו הלשון: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השם יתברך, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר איין אמת'ן גוטען פריינד". (והלאה זה טוב מאד, שמישיח את הלב לפני השם יתברך, כמו שמישיח לפני זיד טוב אמת) ואז גלה לו בפעם הראשונה ענין התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואיך שאין שום עצה אחרת בעולם רק לברח אליו יתברך ולספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות כאשר ידבר איש אל רעהו בלשון שרגיל בה.

ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין תכוף, שעלידי עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי, כי כל מיני מחשבות שישבב הבעל דבר בעותו וכל מיני מניעות שימנעוהו - כלם יספר לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר, שיעזרו להיות כראוי לאיש הישראלי.

ועלידי אלו הדבורים והגלוי של התבודדות קרב רבנו ז"ל את רבי נתן להשם יתברך בהתקרבות גדולה מאד, כי שום דבר לא לקחו וקרבו כל כך אליו יתברך כמו הגלוי של התבודדות, שגלה לו רבנו ז"ל. כי תכפזימד שרק שמע נפלאות ענין הזה לדבר אליו יתברך בלשון שרגילים בה, נתלהב לבבו מאד מאד אליו יתברך. ומיד שהלך מרבנו ז"ל, נכנס בבית הנקטת הגדול, שלא היה שם אדם, והתחיל לקיים זאת, ולבו נמשך אז מאד מאד אחריו יתברך בכלות הנפש.

הגם שלרבינו היה הרבה תלמידים, תלמידים מאד גדולים, אבל רבי נתן עלה על כולם. הוא הבין שהלמודים של רבינו הם לא רק לזמנים ההם, אלא שזה כבר ישאר לתמיד, כמו שרבינו אמר: "מיין פיינער וועט שוין טילען ביז משיח וועט קומען" (הא שלי תקד עד ביאת משיח). רבי נתן העלה על הכל הכתב את כל הספרים, כל התורות והשיחות של רבינו, מלבד הספרים שרבי נתן חבר בעצמו שמישיח ומחזקים, נופחים תקנה וחזק בכל הלומדים אותם, עד היום כל העולם מתחיה עם ספריו הקדושים, עם הירושה שהוא השאיר לנו מרבנו.

רבי נחמן טולטשינער זי"ע, התלמיד מובהק שהמשיך את רבי נתן, היה מתחיל את הדרשה שלו בסעודת הילולא של רבי נתן עם המלים: "מורנו רבי נתן השאיר לנו ירושה גדולה שהוא קבל מרבינו הקדוש, הבה נתחלק ביחד בירושה", וכך הוא נכנס לשיחה מהדבורים הקדושים והחמים של רבי נתן שמישיח כל אחד.

באו נתחזק גם אנו עם הירושה הקדושה, באו נלמד, נשמע ונקים את כל העצות והלמודים שרבי נתן השאיר לנו מרבנו, וכך נצליח בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים.

שבת חנוכה מרוממת עם ראש הישיבה שליט"א

שבת מאוד מיוחדת חוו אנשי שלומינו בשבת חנוכה העל"ט, יחד עם ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב לבערטי. ראש הישיבה שליט"א כבר הקדים לבוא לקריה ביום שני בערב, ואת השיעור של ליל שישי הקבוע מסר ראש הישיבה שליט"א כבר גם בקריה, שיעור מאוד מיוחד וארוך מהרגיל שנמשך לכשעה וחצי, עם חיוזק ועצות מאוד יפות לחיים, ניתן לשמוע את השיעור במלואו בקו הטלפון "קול ברסלב".

ציבור גדול במיוחד הגיע לשבת, כדי לשבות את שבת חנוכה בקרב אנשי שלומינו. כידוע, בחיי חיותו של רבינו הק', התאספו אנשי שלומינו שלש פעמים בשנה אצל רבינו הק', ראש השנה, שבת חנוכה, ובהג השבועות. בטרם הסתלקותו של רבינו הק', הוא הזהיר אותנו שנמשיך להגיע אליו על ראש השנה, ולכן בכל שנה נוסעים עשרות אלפי יהודים לרבינו הק' באומאן על ראש השנה, אך בשני הזמנים האחרים נוהגים אנשי שלומינו חסידי ברסלב להתאסף יחדיו לתפילות, ובכך נמצאים אצל רבינו הק'.

כפור ושלג כבד מאוד שרר ברחובות בימים שישי שבת וראשון, אך בפנים היה מאוד חמים ונעים. ראש הישיבה שליט"א התפלל את כל התפילות בבית הכנסת בהאשקי, בקבלת שבת זכינו לשמוע את ראש הישיבה מתפלל לפני העמוד, אשר חימם את לבבות כולם, וכן גם בשבת בבוקר נישא ראש הישיבה לעמוד לתפילת שחרית, והתפלל את תפילת הלל בחמימות כזו שחימם את לב כולם. בהמשך השבת זכינו לשמוע דברות קודש מפי ראש הישיבה שליט"א ששנה וחזר על העצות והחיוזק של רבינו הק', אשר הבעיר חיות והתלהבות מחדש לעבוד רק את השם יתברך, ובדרך זו אפשר לחיות חיים טובים ונעימים כל כך, הן ברוחניות והן בגשמיות, על ידי שנוצית לרבינו הק'. השבת המרוממת הזו בטוח תישאר חרוטה בעצמות כל המשתתפים למשך זמן ממושך.

השבת נועם הנשמות!

סעודה הודאה וחנוכת הבית במוצש"ק בקריה

לאחר השבת המרוממת בקריה בראשות ראש הישיבה שליט"א יחד עם האורחים הרבים אנשי שלומינו, התקיימה סעודת מלווה מלכה מפוארת במוצאי שבת קודש בקריה. למרות הקור העז ששרר ברחוב, הגיעו במוצאי שבת קודש אורחים נוספים רבים מערים אחרות, שלא התאפשר להם להיות בקריה בשבת, ושמחו לבוא ולהשתתף במלווה מלכה המיוחדת, ולחמם את הלב עם הדיבורים של רבינו הק'. הציבור נטל את ידיו לסעודת מלווה מלכה עשירה ולכבוד חנוכה ושור יחדיו את הזמירות למוצאי שבת.

את דברי הפתיחה פתח היושב ראש מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, שהרחיב בארבעת העניינים החשובים שמטרתה של המסיבה, סעודת ראש חודש, סעודת מלווה מלכה, סעודת חנוכה, ובעיקר סעודת חנוכת הבית לבניין התלמוד תורה השני כאן בקריה. וכן המשיך והרחיב בהשתלשלות הקריה, לאחר מכן שמעו דיווח יפה ממנהל המוסדות האהוב מו"ה רפאל פורסט הי"ו, שמסר קצת ממה שקורה במוסדות, כמה יפה המלמדים והמחנכים מתמסרים לילדים היקרים, ובמקביל בנושא התקציב הגדול של המוסדות, והכריז על פתיחת שתי תוכניות חדשות, האחד, "שכר לימוד מלא", שכל אלו שבאפשרותם ישלמו את העלות המלאה של ילדיהם. והשני "כאילו ילדו" לתת חסות לילד שמסיבה כלשהיא שכר הלימוד שלו אינו מוכסה.

ראש הישיבה קרא לעשרות ילדים, בחורים, ואברכים לבוא לעשות את הסיומים שלהם ברבים, ילדים צעירים עשו סיומים על מסכתות הש"ס ומשניות, ולאחר מכן בחורים שסיימו ספרים שונים, מסכתות הש"ס, ששה סדרי משנה, זוהר הקדוש, ליקוטי מוהר"ן, ועוד. וכן אברכים. ולאחר מכן קראו למו"ה אברהם אלי' פריעדריך הי"ו שבהתרגשות גדולה עשה את סיום הש"ס הראשון שלו, לאחר הסיום שלו הוא דיבר מילים ספורות, וסיפר שכאשר הוא ראה את מו"ה שבתאי מורחיי הי"ו עושה את הסיום הש"ס שלו, זה נתן לו השראה ודחיפה ש"ש"ס מיועד גם עבורו". לאחר מכן שמעו דיבורים מראש הישיבה שליט"א, שדיבר על כך שהתאספו פה להודות ולהלל להשם יתברך שאנו מקורבים לרבינו הק', הוא דיבר חזק על כל מה שאנו מקבלים מרבינו הק', וכמה אנו צריכים להודות על כך שילדינו לומדים במוסדות שבו מחנכים את הילדים עם הלימודים של רבינו הק'. ודיבר על כך שעשרות הסיומים שראו פה קודם, צריכים לחזק ולעודד כל יהודי שהתורה מיועדת גם עבורו. לאחר ברכת המזון הקהל התפזר מלא בהנאה והתעוררות, להמשיך ולהתחזק בעבודת ה'.

להודות ולהלל לשמך הגדול!

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב): "צריך לידע איך ללחם, עם החרב" של התבודדות, "שלא יטה אותה לזמין או לשמאל". כשהולכים להתפלל, עומדים להשתמש עם חרב התפלה - צריכים הרבה חיוזק; פי כשאדם רוצה להתפלל, הוא רוצה לבקש מהשם יתברך - באות שתי קלפות להפריע לו שלא יתפלל, קלפה ימנית וקלפה שמאלית. הקלפה הימנית אומרת: 'מה אתה צריך לבקש מהשם יתברך? כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה - זה הרי רק טוב!' הקלפה הזאת גם אומרת: 'הקדוש ברוך הוא הרי יודע הכל, למה אתה צריך לדבר אליו?' זה נכון, שהקדוש ברוך הוא עושה הכל לטובה והוא יודע הכל, אבל הקדוש ברוך הוא רוצה שנתפלל ונבקש ממנו. כשעולות המחשבות האלו בתפלה - זה קלפת וישמעאל.

אחר כך יש קלפה של כפירות ואפיקורסות, שכופרת בהכל; הקלפה מסיתה את האדם: 'מה יש לך להתפלל? הרי אין כלום', חס ושלום.

לכן, מי שלוקח את חרב התפלה צריך לאחז את החרב חזק, לא לנטות לא לזמין ולא לשמאל, וישיהא קולע אל השערה" לדרך עם החרב דקירה אחר דקירה, בלי לעצר. "ולא יחטא" אפלו שהוא רואה שעוברים כל כך הרבה ימים ושנים והוא עדין לא נענה, שימשיך לדרך עם חרב התפלה, לבקש ולבקש ללא הפסקה, זה הפנה להיות 'קולע אל השערה', מכונים לנקדה, לא מתנאשים, יהיה מה שיהיה.

כמוכן, כשמבקשים מהשם יתברך - זה צריך להיות ברחמים ובתחנונים. מבקשים מתנת חנם, לא שחושבים מגיע לי, אלא בלשון תחנונים: "רבנו של עולם, תן לי מתנת חנם; לא מגיע לי כלום, אבל אתה הרי בעל הרחמים, לכן אבקש ממך, תרחם עלי ותן לי ישועה"; אם מתעקשים, מכונים את החרב למטרה, לא מתנאשים - מקבלים את הישועה.

הכי טוב יהיה, שתעשה על זה בעצמו תפלה והתבודדות, תשוחח על זה בעצמו עם השם יתברך: "רבנו של עולם אני כל כך רוצה לדבר אתך, אני רוצה לספר לך הכל, אבל נכנסות בי מחשבות רעות שמפריעות לי לדבר אתך, אני חושב 'מה אני צריך לדבר אתך פשאתה כבר יודע הכל בעצמך?'". כך תשוחח עם השם יתברך. פי רבנו ז"ל אומר (שם): "זה חנינת מחשבות רעות שבתפלה, שהם עניין דמקסין על עניין", המחשבות הרעות שמגיעות אל האדם בתפלה, הן ענינים שמקסים את העינים, כמו שפתיח (א"י ג, מד): 'סכתה בענין לך מעבור תפלה', המחשבות הרעות הן כמו ענינים שמסתירים את אור השמש, כך גם הקשיות על הקדוש ברוך הוא מסתירות את האור של לראות אלקות.

שתי הקלפות האלו, עשו וישמעאל; הקלפה של עשו היא כפירה, שמטעה במחשבות רעות חס ושלום, של לית דין ולית דיין, והקלפה השנייה של ישמעאל, שמטעה במחשבות רעות, של שמע ה' תפלתך, הכל זה הקדוש ברוך הוא ואין צורך להתפלל; שתי הקלפות האלו מפריעות להתפלל, ומשיח צדקנו ילחם עם חרב התפלה ויכניע אותם לגמרי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה וישלח תשפ"ג)

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"ן מנחה ימי חול 3:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר הדה"ן מעריב בימי חול 7:30	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"ן	9:15 ברכות	50 ד' לאחר הדה"ן	בית שמש רח' ריב"ל 6
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"ן	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שיעור: יום שני בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	